

Det gør vi også med L 149, som går ud på, at eventuelt overskud på ejerboligen ikke skal medregnes i den skattepligtige indkomst.

Det sidste konservative forslag, L 148, vedrører lejeværdiberegning af blandede ejendomme. Det forekommer os, at man foreslår en fantastisk og vel nok en uigennemtænkt beregningsform med opmåling og et procenttillæg plus 25 pct. Hvis man fulgte denne fremgangsmåde, ville man få et ganske vilkårligt grundlag at beregne lejeværdien på. Dertil kommer, at problemet med de blandede ejendomme løses gennem regeringsforslaget.

Må jeg generelt om de tre forslag fra det konservative folkeparti sige, at alle tre forslag skal have virkning fra og med skatteåret 1979, altså uden skelen til, at både staten og kommunerne har lagt deres budgetter og beregnet deres indtægter, og provenutabet vil blive ganske stort, hvis forslagene blev gennemført. Jeg kunne da godt tænke mig at spørge forslagsstillerne eller måske skatte- og afgiftsministeren, hvor stort provenutabet ville blive f. eks. i 1979 og 1980 for det offentlige under ét. Jeg synes nok, det er fantastisk, at et ellers seriøst parti vil anvende den fremgangsmåde. Det er forhåbentlig ikke udtryk for, at det konservative folkeparti vil til at konkurrere med fremskridtspartiet med hensyn til at fremsætte usaglige forslag.

Glistrup (FP):

I næsten 4¼ år efter det lykkelige fremskridtsgennembrud lykkedes det os Z-folk at standse den evindelige stigning i indkomstskatten, hvormed folketingets øvrige partier havde plaget den danske befolkning, ja, i perioder faldt indkomstskatten endda.

Heri skete der et afbræk den 29. august 1978 på Danmarks onde dag, da to partier fandt sammen i en koalitionsregering. Det parti, som i sin tid havde opfundet indkomstskatten på dansk grund, fandt sammen med det parti, som havde været drivkraften igennem to generationer med hensyn til at udpine befolkningen med hårdere og hårdere indkomstskatter. Resultatet af denne Sort-Vampyr-regering viste sig da også med det samme, da man gav sig til at udslikke danskens hjerteblood ved at forhøje indkomstskatten, så snart man var tiltrådt.

Derfor er baggrunden for det, vi behandler i dag, at selv om vi havde holdt uændrede lejeværdier, havde indkomstskatten af bolig i egen ejendom været meget stærkt stigende. Har man f. eks. en lejeværdi på 10.000 kr., er resultatet af det, som man allerede har gennemført af skurkestreger, at man opnår 3 pct. mere beskatning på toppen af folks indkomst, og det vil altså sige, at man med uændrede lejeværdier i kroner af 10.000 kr. skulle betale 300 kr. mere i skat af lejeværdien, og for at betale 300 kr. mere i skat skal man tjene 800 kr., fordi de 500 kr. forsvinder til skattevæsenet. Med andre ord er der for en ganske almindelig parcelhusfamilie allerede gennemført en stigning på 800 kr. i skat.

Men så kommer man med dette forslag og vil endog forhøje lejeværdien i kroner. Masser af familier bliver udsat for, at deres lejeværdi i kroner bliver forhøjet med 3.000 kr., og forhøjer man lejeværdien med 3.000 kr., er det 1.900 kr. mere, man skal betale i skat, og for at betale 1.900 kr. mere i skat skal man tjene 6.000 kr. eller sådan noget lignende yderligere. Med andre ord går dette ud på, at de første 500-600 kr., som den almindelige familie forøger sin indkomst med, bare stjæles af denne indkomstskatteforhøjelse, man får ikke en øre til levefremgang ved 500-600 kr.s fremgang i månedsindtægten. Det er det, som er det reelle indhold af det, som denne regering kommer og stiller os som forslag.

Situationen er altså den, at over for en sådan skatteplyndring, en sådan udhuling for menigmand af hans økonomi, siger fremskridtspartiet nej, og vi vil med alle vore kræfter sætte os imod en sådan øget skatteplyndring, som regeringens forslag er udtryk for.

Det længste, fremskridtspartiet kan gå, er, at hver eneste dansk ejendom skal have tilsikret, at lejeværdien i kroner ikke bliver højere i 1980, end den er i 1979. Det vil igen sige, at vi er klar over, at der er en skattestigning, selv om lejeværdien er uændret, men med de lejeværdiforhøjelser, der her opereres med, bliver skatteplyndringen aldeles uudholdelig. Dem, som man navnlig går på jagt efter, er de mennesker, som har erhvervet deres ejendom før den 9. december 1969. Det var således, at denne 9. december 1969 stod de konservatives førstemand, hr. Poul Møller, på denne talerstol – eller også var det en